

decyzji dotyczące zapewnienia przestrzegania przez to państwo członkowskie zasady państwa prawnego wyrażonej w art. 2 TUE, które są wiążące dla tego państwa członkowskiego w takim znaczeniu, że jest ono zobowiązane do podjęcia odpowiednich środków dla ich realizacji, przy należyтым uwzględnieniu, w świetle zasady lojalnej współpracy wyrażonej w art. 4 ust. 3 TUE, sprawozdań sporządzonych przez Komisję Europejską na podstawie tej decyzji, a w szczególności zawartych w nich zaleceń.

- 2) Artykuł 325 ust. 1 TFUE w związku z art. 2 Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej o ochronie interesów finansowych Wspólnot Europejskich, podpisanej w Luksemburgu w dniu 26 lipca 1995 r., jak również decyzję 2006/928 należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu lub praktyce krajowej, zgodnie z którymi wyroki dotyczące korupcji i oszustw związanych z podatkiem od wartości dodanej (VAT), które nie zostały wydane w pierwszej instancji przez składy orzekające złożone z sędziów wyspecjalizowanych w tej dziedzinie lub, w postępowaniu apelacyjnym, przez składy orzekające, których wszyscy członkowie zostali wyłonieni w drodze losowania, są bezwzględnie nieważne, skutkiem czego sprawy dotyczące korupcji i oszustw związanych z VAT muszą, w stosownym przypadku wskutek wniesienia skargi nadzwyczajnej o uchylenie prawomocnego orzeczenia, zostać rozpoznane w pierwszej lub w drugiej instancji, jeżeli stosowanie tego uregulowania lub tej praktyki krajowej może prowadzić do systemowego ryzyka bezkarności czynów stanowiących ciężkie przestępstwa oszustwa godzącego w interesy finansowe Unii lub generalnie korupcji. Obowiązek zapewnienia, aby tego rodzaju przestępstwa podlegały skutecznym i odstrasżającym sankcjom, nie zwalnia sądu odsyłającego z konieczności zbadania poszanowania praw podstawowych zagwarantowanych w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, przy czym ów sąd nie może zastosować krajowego standardu ochrony praw podstawowych mogącego prowadzić do takiego systemowego ryzyka bezkarności.
- 3) Artykuł 2 i art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE, jak również decyzję 2006/928 należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu lub praktyce krajowej, zgodnie z którymi orzeczenia krajowego sądu konstytucyjnego wiążą sądy powszechne, pod warunkiem, że prawo krajowe zawiera gwarancje niezależności owego sądu konstytucyjnego, w szczególności do władz ustawodawczej i wykonawczej, takie jak wymagane na gruncie powyższych postanowień i przepisów. Natomiast wspomniane postanowienia traktatu UE i rzeczoną decyzję należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym każde niezastosowanie się do orzeczenia krajowego sądu konstytucyjnego przez sędziów krajowych może spowodować wszczęcie wobec nich postępowania dyscyplinarnego.
- 4) Zasadę pierwszeństwa prawa Unii należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu lub praktyce krajowej, zgodnie z którymi krajowe sądy powszechne są związane orzeczeniami krajowego sądu konstytucyjnego i nie mogą, pod rygorem popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, odstąpić, z mocy własnych uprawnień, od stosowania tych orzeczeń, nawet jeżeli uważają one, w świetle wyroku Trybunału, że wspomniane orzeczenia są sprzeczne z art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE, art. 325 ust. 1 TFUE lub decyzją 2006/928.

(¹) Dz.U. C 288 z 26.8.2019.
Dz.U. C 246 z 22.7.2019.
Dz.U. C 372 z 4.11.2019.
Dz.U. C 54 z 17.2.2019.
Dz.U. C 201 z 15.6.2020.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 16 grudnia 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione – Włochy) – UBS Real Estate Kapitalanlagegesellschaft mbH / Agenzia delle Entrate

(Sprawy połączone C-478/19 i C-479/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Swobodny przepływ kapitału – Zamknięte fundusze wspólnego inwestowania – Otwarte fundusze wspólnego inwestowania – Inwestycje w nieruchomości – Opłaty za wpis do księgi wieczystej i do rejestru gruntów – Ulga podatkowa zastrzeżona jedynie dla zamkniętych funduszy nieruchomości – Odmienne traktowanie – Porównywalność sytuacji – Obiektywne kryteria różnicowania]

(2022/C 84/04)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargi kasacyjnej: UBS Real Estate Kapitalanlagegesellschaft mbH

Strona przeciwna: Agenzia delle Entrate

Sentencja

Artykuł 56 WE (obecnie, po zmianie, art. 63 TFUE) należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, które ogranicza możliwość korzystania z obniżenia opłat za wpis do księgi wieczystej i do rejestru gruntów jedynie do zamkniętych funduszy nieruchomości, z wyłączeniem otwartych funduszy nieruchomości, o ile te dwie kategorie funduszy znajdują się w sytuacjach obiektywnie porównywalnych, chyba że takie odmienne traktowanie jest uzasadnione celem polegającym na ograniczeniu ryzyka systemowego na rynku nieruchomości.

(¹) Dz.U. C 357 z 21.10.2019.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 16 grudnia 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Spetsializiran nakazatelen sad – Bułgaria) – postępowanie karne przeciwko HP

(Sprawa C-724/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Europejski nakaz dochodzeniowy – Dyrektywa 2014/41/UE – Artykuł 2 lit. c) ppkt (i) – Pojęcie „organu wydającego” – Artykuł 6 – Przesłanki wydania europejskiego nakazu dochodzeniowego – Artykuł 9 ust. 1 i 3 – Uznanie europejskiego nakazu dochodzeniowego – Europejski nakaz dochodzeniowy mający na celu gromadzenie danych o ruchu i danych o lokalizacji dotyczących przekazów telekomunikacyjnych, wydany przez prokuratora wskazanego jako „organ wydający” w krajowym akcie prawnym transponującym dyrektywę 2014/41 – Wyłączna właściwość sędziego, w ramach podobnego postępowania krajowego, by zarządzić czynność dochodzeniową wskazaną w tym nakazie]

(2022/C 84/05)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Spetsializiran nakazatelen sad

Strona w postępowaniu głównym w sprawie karnej

HP

przy udziale: Spetsializirana prokuratura

Sentencja

- 1) Artykuł 2 lit. c) ppkt (i) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/41/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego w sprawach karnych należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie właściwości prokuratora do wydania, w postępowaniu przygotowawczym w ramach postępowania karnego, europejskiego nakazu dochodzeniowego w rozumieniu tej dyrektywy, mającego na celu uzyskanie dostępu do danych o ruchu i danych o lokalizacji dotyczących przekazów telekomunikacyjnych, jeśli w ramach podobnego postępowania krajowego zarządzenie czynności dochodzeniowej w celu uzyskania dostępu do takich danych jest objęte wyłączną właściwością sędziego.
- 2) Artykuł 6 i art. 9 ust. 1 i 3 dyrektywy 2014/41 należy interpretować w ten sposób, że uznanie przez organ wykonujący europejskiego nakazu dochodzeniowego wydanego w celu uzyskania dostępu do danych o ruchu i danych o lokalizacji dotyczących przekazów telekomunikacyjnych nie może zastąpić spełnienia wymogów mających zastosowanie w państwie wydającym, jeśli nakaz ten został nieprawidłowo wydany przez prokuratora, podczas gdy w ramach podobnego postępowania krajowego zarządzenie czynności dochodzeniowej mającej na celu gromadzenie takich danych jest objęte wyłączną właściwością sędziego.

(¹) Dz.U. C 413 z 9.12.2019.